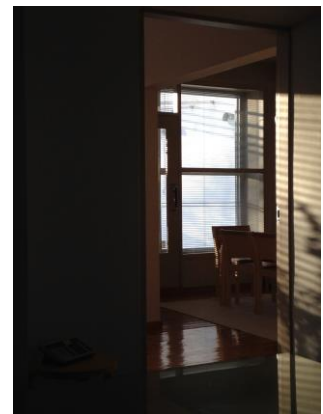
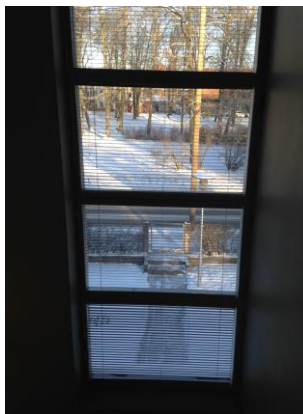

Tutkijahuonestipendi Tarttoon
Granö-keskus, Villa Tammekann
Sanna Qvick

Matkaraportti 3.1.–15.1.2017:

Työskentelyä Tarton pakkasissa

Kun hain syksyllä tutkijahuonepaikkaa säätiön verkkosivujen ohjeilla, niin en oikeastaan tiennyt, minne olin hakemassa. Olin hakemassa hiljaista työskentelypaikkaa, jossa voisin keskittyä kirjoitustyöhön, ja olin kuullut tutuilta, että Villa Tammekann olisi juuri sellaiseen työskentelyyn soveltuva: useat olivat siellä käyneet viimeistelemässä töitään. Ilouutisen saatuani tein matkavaraukset ja ilmoitin Tarttoon tulostani. Majoittuisin heti vuoden vaihteen jälkeen kahdeksi viikoksi Granö-keskukseen, Villa Tammekanniin.

Ennen lähtöä sain uutisia: villasukat olisi hyvä ottaa mukaan, ja olisin vierailemassa poikkeuksellisissa olosuhteissa. Henkilöstön vaihto oli menossa, ja se vaatisi pientä säätöä. Jännitystä oli siis ilmassa, kun olisin menossa tyhjään Villa Tammekanniin. Tarttoon on helppo mennä: sinne pääsee lentämällä Helsingistä tai yhdistelemällä lauttaa, junaa ja/tai bussia. Itse valitsin bussi-lento -kombon. Taksilla pääsee Tarton lentoasemalta todella edullisesti perille saakka, ja pois lähdettäessä taxify -appillä (<http://taxify.eu/>) voi taksin tilata ihan etuoven eteen. Tosin hiukan hämäsi pois lähtiessä, että tilaamani taksi olikin yksityisauto. Matka taksilla kestää sellaiset 20 minuuttia suuntaansa. Itse lento kestää vajaan tunnin, ja bussi Hki-Vantaan ja Turun välillä kaksi tuntia. Eli matkustusajassa tämä tapa on lyhin, ja vain lentokenttäodottelut pidentävät sitä. Lauttaa käyttämällä vaihtoja tulee useampia, joten riippuen aikataulusta voi matka kestää. Mutta Tallinnan bussit suhahtivat Villa Tammekannin ohi, joten niilläkin pääsee lähelle. Ja Tarton rautatieasema on noin 2 km päässä Villasta. Tietysti yksi vaihtoehto on tulla omalla autolla, mutta

Villa Tammekannissa ei ole kovinkaan monelle autolle parkkipaikkaa. Joten tätä vaihtoehtoa kannattanee harkita, ellei saa organisoitua kimppakyytiä.

Työskentelyä Villa Tammekannissa rytmitti selkeä päivärhythmi, joka alkoi runsaalla ja maittavalla aamiaisella: ensimmäisellä viikolla Antin kaurapuuro oli ylivertainen, toisella viikolla Paulan vihannesvalikoima oli verraton. Ja täytyy myöntää, että vierailuni ainokaisena maanantai-aamuna aamiaisella oli olo hyvin turvallinen, kun istuin yksin kahden isäntäpariskunnan kanssa. Oikeastaan ainoa asia aamiaisella, jota jäin kaipaamaan, oli isompi kuppikoko. Eli miltei täydellistä, ja kotona ei ole kuin se oikea kuppikoko.

Oma työryhtmini koostui periaatteessa aamiaisen jälkeen työskentelystä huoneessani lounaaseen saakka ja lounaan jälkeen hiukan lisää työskentelyä aina noin ilta seitsemään. Tällä rytmillä sainkin hyvin tehtyä suunnittelemani työt niin, että olin jo toisen viikon torstaina valmis. Mutta sehän ei tietysti sitä tarkoittanut, etten voisi tehdä muuta kuin analysoida, kirjoittaa, pohtia ja kuunnella elokuvien äänimaailmoja. Työthän eivät tekevältä loppu. Villa Tammekannin hiljaisuus todellekin innoitti minut paiskimaan töitä, ja ei sillä etteikö muuta ohjelmaa olisi ollut. Lounasta kävin nauttimassa niin ulkona kuin tein sitä itse. Vasta puhjennut laktoosi-intoleranssi aiheutti hiukan vaivaa, sillä se ei ole niin yleinen vaiva Virossa kuin Suomessa. Siksi oli ilo bongata eila-maitoa ruokakaupassa, ja muutenkin käynti itse ruokakaupassa oli elämys, vaikka Tartossa olikin paljon samoja liikkeitä kuin Suomessa. Ruokakauppojen tuotevalikoima oli erikoinen enkä tarkoita ainoastaan alkoholijuomia. Lisäksi kävin hiukan museoissa ja parissa konsertissa. Liikuin kävellen, sillä vanha kaupunki kahviloineen, ravintoloineen ja nähtävyyksineen oli todella lähellä. Vain uusi Eesti Rahva Muuseum oli hiukan kauempana. Mutta paikallisbussseissa on käytössä ladattavat näyttökortit niille, jotka haluavat liikkua suuremmalla alueella. Tässä lopuksi vielä muutama suositteleni paikka:

Ülikooli Kohvik

Edullinen lounaspaikka, ystävällinen palvelu,
Tarton yliopiston päärakennuksen vieressä
<http://kohvik.ut.ee/>

Eduard Vilde

Hiukan hankalasti löydettävä, mutta
tunnelmallinen ravintola, sijaitsee toisessa
kerroksessa
<http://www.vilde.ee/eng/>

La Dolce Vita

Todella herkulliset pizzat, menu on pitkä kuin
nälkävuosi: on pastoja risottoja, liha- ja
kalaruokia sekä kymmeniä pizzoja,
puhumattakaan jälkiruuista
<http://ladolcevita.ee/?lang=en>

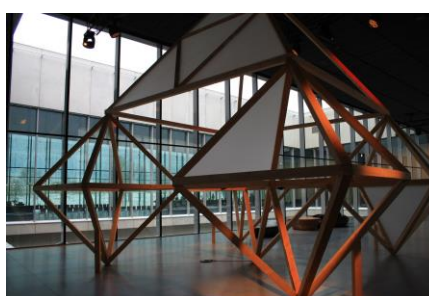

Werner

Tarton paras kahvila, messevä kokoelma
kakkuja ja torttuja sekä artisaanisuklaata, myös
suolaisia piiraita, yläkerrassa ravintola
<http://www.werner.ee/>

Eesti Rahva Muuseum

Vasta avattu museo, ruuhkasta huolimatta
mielenkiintoinen läpileikkaus Viron
menneisyyteen, nyt oli esillä myös Suomen
sukuisten kansojen näyttely
<http://www.erm.ee/en>

Tartu Ülikool Botaanikaaed

Yliopiston kasvitieteellinen puutarha, on
varmasti kesällä vielä mielenkiintoisempi, mutta
talvellakin oikea keidas keskellä pakkasia
<http://www.botaanikaaed.ut.ee/>

Tartu Mänguasjamuseum

Lelumuseossa voi käydä bongaamassa vanhoja
tuttuja, mm. Miska-karhu löytyy
<http://mm.ee/>

Vanemuine

Kuuluisa kulttuuritalo täynnä erilaisia esityksiä
vironkielen taitamattomillekin, on balettia,
oopperaa, musikaaleja ja konsertteja
<http://www.vanemuine.ee/>

Tapahtumalistaus

Muista valita paikkakunnaksi Tartu
<http://www.vanemuine.ee/>